

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně JUDr. Janou Hercíkovou v právní věci žalobce **Ing. V. Š.** narozeného [redacted] bytem v [redacted] zastoupeného Mgr. Ing. Zdeňkem Stanovským, advokátem se sídlem v Praze 6, Na Hutích 661/9, proti žalované **České republice-Ministerstvu spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradské 16, o zaplacení částky 9 982,50 Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žaloba o zaplacení 4.356,00 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 4.356,00 Kč od 10.11.2017 do zaplacení se zamítá.
- II. Řízení o zaplacení částky 5.626,50 Kč, se zastavuje.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci zákonný úrok z prodlení ve výši 8,05% p.a. z částky 5.626,50 Kč za dobu od 10.11.2016 do 19.10.2017 a náhradu nákladů řízení ve výši 836 Kč, do 15 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 2.8. 2017 domáhal na žalované zaplacení shora uvedené částky s příslušenstvím z titulu náhrady škody vzniklé žalobci v rámci řízení vedeného PČR OŘP Praha 1, SKPV, OOK, 9. oddělením, pod sp. zn. [redacted] [redacted]. Usnesením uvedeného orgánu ze dne 28.10. 2015, č.j. [redacted] [redacted] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro spáchání přečinu neoprávněného

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Dobešová.

přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle ust. § 230 odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 10.11. 2015, tento proti němu podal prostřednictvím svého právního zástupce stížnost. Usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 10.12. 2015, č.j. [REDAKCE], pak bylo usnesení o zahájení trestního stíhání zrušeno. S ohledem na skutečnost, že zjevně došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, požaduje žalobce náhradu nákladů vynaložených na právní zastoupení v rámci předmětného řízení ve výši 9 982,50 Kč. Náklady jsou tvořeny celkem pěti úkony advokátních služeb (převzetí a příprava obhajoby, stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, prostudování spisu, odůvodnění stížnosti a prostudování spisu při skončení vyšetřování), režijním paušálem a DPH ve výši 21%. Právní zástupce poskytnuté služby vyúčtoval na základě faktury č. [REDAKCE] ze dne 26.1. 2016 na částku 16 335 Kč se splatností do 2.2. 2016, žalobce uvedenou částku uhradil dne 26.1. 2016, jak vyplývá z příjmového pokladního dokladu č. [REDAKCE]. Žalobce svůj nárok uplatnil u žalované dne 9.5. 2016, tato jej v šestiměsíční lhůtě nikterak neprojednala.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 8.11. 2017 učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobce svůj nárok sestávající se z náhrady obhajobního ve výši 9 982,50 Kč a náhrady nemajetkové újmy ve výši 77 500 Kč uplatnil dne 9.5. 2016. Žalovaná pak svým stanoviskem ze dne 18.10. 2017 nároku žalobce na náhradu škody vyhověla co do částky 5 626,50 Kč, kdy tuto vyplatila žalobci dne 19.10. 2017. Žalovaná nepřiznala žalobci náhradu za úkony nahlížení do spisu dne 20.11. 2015 a odůvodnění stížnosti ze dne 24.11. 2015, neboť tyto nejsou samostatnými úkony podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Žalovaná tedy navrhla, aby soud žalobu v celém jejím rozsahu zamítl.

Mezi účastníky je nesporné, že žalobce svůj nárok u žalované uplatnil dne 9.5. 2016, tato mu částečně vyhovila co do částky ve výši 5 626,50 Kč svým stanoviskem ze dne 18.10. 2017.

Zdejší soud rozhodl věc dle § 115a o.s.ř., aniž by nařizoval jednání, neboť je objasněna listinnými důkazy a účastníci s takovým postupem souhlasili, a to žalobce ve svém vyjádření ze dne 20.11. 2017 a žalovaná výslovně v podání ze dne 8.11. 2017.

Z usnesení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 10.12. 2015, č.j. [REDAKCE] [REDAKCE] má soud za prokázané, že tímto bylo zrušeno usnesení PČR ORP Praha 1, SKPV, OOK, 9. oddělení, ze dne 28.10. 2015, č.j. [REDAKCE], kterým bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro spáchání přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle ust. § 230 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a věc byla policejnímu orgánu vrácena s tím, že tento má o věci znovu jednat a rozhodnout. Ze sdělení právního zástupce žalobce ze dne 11.11. 2015 vyplývá, že tento oznámil policejnímu orgánu převzetí právního zastoupení, ze záznamů o prostudování je zřejmé, že do předmětného spisu bylo zástupcem žalobce nahlíženo dne 20.11. 2015 a 30.11. 2015. Dne 13.11. 2015 byla podána stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, která byla odůvodněna podáním ze dne 24.11. 2015. Právní služby byly žalobci účtovány fakturou č. [REDAKCE] ze dne 16.1. 2016 na částku 16 336 Kč se splatností do 2.2. 2016, a to za 5 úkonů právní služby, žalobce uvedenou částku uhradil dne 26.1. 2016, jak vyplývá z příjmového pokladního dokladu č. [REDAKCE] z téhož dne. Z pokynu žalované ze dne 18.10. 2017 je zřejmé, že byl dán příkaz k výplatě částky 5 626,50 Kč na účet žalobce.

Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle § 8 odst. 1 zákona nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle ust. § 13 odst. 1 zákona stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Podle § 14 odst. 1 cit. zák. se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku. Podle § 15 odst. 2 cit. zák. pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen

Podle § 31 odst.1 a odst. 3 zákona jsou součástí nákladů řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu, také náklady zastoupení, jež zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.

Dle doktríny i konstantní judikatury je nárok na náhradu škody způsobené zahájením trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsouzením, specifickým případem nároku na náhradu škody nezákonným rozhodnutím. Odpovědnost státu je pak založena zejména v případech, kdy dojde k zastavení trestního stíhání či zproštění obžaloby. Přitom je zde zcela zřejmá vazba na článek 8 odst. 2 Listiny, který s ohledem na význam usnesení o zahájení trestního stíhání a jeho dopad do práv obviněného poskytuje obviněnému zvýšenou ústavněprávní ochranu, když požaduje, aby nikdo nebyl stíhán jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon. K nezákonnosti usnesení o zahájení trestního stíhání, které bylo na základě stížnosti zrušeno, se pak konstantně vyjadřuje i Nejvyšší soud, který např. ve svém rozsudku ze dne 27.1. 2015, sp. zn. 30Cdo 1771/2014, uvedl, že „*Usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce je v posuzované věci ve smyslu § 8 odst. 1 a 2 OdpŠk nezákonným rozhodnutím, což vyplývá z toho, že toto rozhodnutí, které je vykonatelné bez ohledu na právní moc, bylo k stížnosti obviněného (nynějšiho žalobce), tedy k řádnému oprávněmu prostředku, pro nezákonnost zrušeno. (...) Již sama skutečnost, že policejnímu orgánu bylo uloženo, aby ve věci dále konal a rozhodl, tedy vede k závěru, že trestní stíhání nebylo zahájeno buď ze zákonných důvodů či zákonným způsobem, ledaže by ze zrušujícího rozhodnutí výslovně vyplývalo, že důvodem pro zrušení rozhodnutí je skutečnost, která nastala až po jeho vydání. V tomto směru je podle § 8 odst. 1 věta druhá OdpŠk rozhodnutím orgánu (zde státního zástupce) soud rozhodující o náhradě škody (nemajetkové újmy) vázán.*“ Soud tedy v souladu s uvedeným dospěl k závěru, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, kterým bylo usnesení PČR ORP Praha 1, SKPV, OOK, 9. oddělení, ze dne 28.10. 2015, č.j. [REDAKCE], a kterým bylo zahájeno trestní stíhání žalobce. Pokud jde o nárok žalobce na náhradu škody spočívající v nákladech zastoupení (tzv. obhajněm), vychází soud z následujícího.

Podle § 10 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. při obhajobě v trestním řízení, nejde-li o věci podle odstavce 2, se považuje za tarifní hodnotu částka 10 000 Kč, jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje jeden rok a nepřevyšuje pět let. Jelikož byl žalobce obviněn ze spáchání přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle ust. § 230 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kde je horní sazba stanovena až na tři léta, činí odměna dle cit. vyhlášky za jeden úkon právní služby 1 500 Kč. Podle § 11 odst. 2 písm. d) cit. vyhlášky mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny náleží za úkon právní služby spočívající v návrhu nebo stížnosti ve věcech, ve kterých se rozhoduje ve veřejném zasedání a vyjádření k nim, s výjimkou odvolání, návrhu na obnovu řízení a podnětu ke stížnosti pro porušení zákona. Podle § 11 odst. 2 písm. f) cit. vyhlášky mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny náleží za účast u jednání, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí. Podle § 11 odst. 3 cit. vyhlášky za úkony právní služby neuvedené v odstavcích 1 a 2 náleží odměna jako za úkony, jimž jsou svou povahou nejbližší. Odměna za jeden poloviční samostatný úkon tedy činí částku 750 Kč. Podle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce jako náhradě výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné, činí tato částka 300 Kč na jeden úkon právní služby.

Soud při posuzování úkonů právní služby vyšel z toho, jaké úkony právní služby zástupce žalobce vyúčtoval v seznamu provedených činností, který byl součástí faktury č. [REDAKCE] ze dne 26.1. 2016, přičemž vzhledem k tomu, že žalovaná žalobci přiznala náhradu za dva celé úkony (převzetí a příprava obhajoby, prostudování spisu při skočení vyšetřování) a jeden poloviční úkon (stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání), soud se níže zabýval pouze úkony, které žalovaná sporuje, jak vyplývá z vyjádření žalované k žalobě a jejího stanoviska.

Žalobce požaduje odměnu ve výši 1 500 Kč dle ust. § 11 odst. 3 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. f) vyhlášky za úkon nahlížení do spisu za účelem odůvodnění stížnosti. Soud se však ztotožňuje s tvrzením žalované, kdy takový postup by byl nepřipustnou rozšiřující analogií, když nahlížení do spisu je v takovém případě součástí úkonu převzetí a příprava obhajoby dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky, neboť se jedná o první nezbytný krok na počátku zastupování v řízení a nelze jej srovnávat s úkonem dle ust. § 11 odst. 1 písm. f) vyhlášky, k němuž dochází v průběhu trestního řízení, a to po skončení jeho přípravné fáze (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29.4. 2008, č.j. 5 Azs 33/2008-40, obdobně také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.12. 2011, sp. zn. 2 As 100/2011, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.10. 2011, sp. zn. 4 As 35/2011). Za takový úkon tedy žalobci náhrada odměny nenáleží.

Dále žalobce požaduje odměnu ve výši 1 500 Kč dle ust. § 11 odst. 3 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. k) vyhlášky za odůvodnění stížnosti proti zahájení trestního stíhání ze dne 24.11. 2015. Žalovaná uvedla, že se nejedná o samostatný úkon ve smyslu vyhlášky, kdy advokát, jako odborník by měl být schopen sepsat bezvadné podání napoprvé. Zdejší soud zde aplikoval ust. § 11 odst. 3 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. d) vyhlášky, neboť samotná stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání je svou povahou k tomuto úkonu nejbližší (srov. např. usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 1. 2007, sp. zn. 3 To 161/2006), odůvodnění takové stížnosti je pak jen doplněním nebo vyjádřením k takovému úkonu, v případě, že žalobci byla

žalovanou přiznána odměna za poloviční úkon podání stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání, tomuto pak nenáleží další odměna za její doplnění. S ohledem na výše uvedené skutečnosti žalobě co do částky 4 356 Kč s přísl. nevyhověl.

Vzhledem k tomu, že žalovaná vyhověla nároku žalobce na náhradu škody co do částky 5 626,50 Kč, žalobce do této částky vzal žalobu zpět, soud řízení dle ust. § 96 o.s.ř. zastavil.

Soud uznal žalovanou povinnou zaplatit žalobci zákonný úrok z prodlení z částky 5.626.50 Kč, když v řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované uplatnil nárok dne 9.5. 2016, žalovaná svým stanoviskem ze dne 18.10. 2017 žádosti v této části vyhověla a předmětnou částku uhradila až 19.10.2017. Šesti měsíční lhůta pro pojednání uplynula 9.11.2016, od 10.11.2016 do 19. , kdy tato částka ze strany žalované uhrazena, se žalovaná dostala do prodlení s plněním,

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o.s.ř.“) tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení úspěšný ve 12,8% , nárok na náhradu nákladů řízení v částce 836 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a.t.“) z tarifní hodnoty ve výši 9.982,50 Kč sestávající z částky 1.500 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a.t., z částky 1.500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) a.t. a z částky 1.500 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a.t. včetně tří paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 a.t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 5.400 Kč ve výši 1.134 Kč.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (§ 202 odst. 2 o. s. ř.).

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo na exekuci.

V Praze dne 12.června 2018

JUDr. Jana Hercíková v.r.
soudkyně